

Modlitwa do Matki Bożej Dobrej Drogi z Bazyliki Jezuitów „del Gesu” w Rzymie szczególnie bliskiej św. Ignacemu Loyoli (ułożył Pius XII)

O Maryjo Słodka, Matko nasza w niebie,
prowadź nasze kroki, po drodze żywota, jakże
często stromej' i pełnej wyboi. A u kresu drogi,
bądź nam niebios Bramą' i błogostawiony owoc
Twego łona, ukaż nam Jezusa! Amen

AKTUALNOŚCI

1. Dziękujemy za wszelką życzliwość, modlitwę, każdego rodzaju wsparcie i wszelkie zaangażowanie i pomoc.
2. Trwajmy w jedności duchowej nie tylko pamiętając w modlitwie o naszej wspólnocie, a także o Federacji SM i Zarządzie rozpoczynającym nową kadencję.
3. Prośmy w modlitwie o pokój na Ukrainie oraz o błogostawione dla Kościoła owoce trwającego procesu synodalnego.
4. 16 lipca odpust NMP z Góry Karmel czyli Matki Bożej Szkaplerznej. Msza na Szczycie o godzinie 11:00.
5. 19 lipca jednodniowa pielgrzymka śladami bł. Prymasa Tysiąclecia i bł. Róży Czackiej - Świątynia Opatrzności Bożej, Archikatedra, Choszczówka, Laski i może coś jeszcze. Zapraszamy!
6. 31 lipca - liturgiczne wspomnienie św. Ignacego Loyoli i zakończenie Roku Ignacjańskiego.
7. 14 sierpnia w XX niedzielę w ciągu roku następna wspólna Adoracja NS, Msza św. i spotkanie.
8. Prosimy o branie pod uwagę kalendarium naszej wspólnoty SM na rok 2022, które otrzymaliśmy by brać aktywny udział w pracy wspólnotowej.

„(...) Chrystus jest zawsze obecny w swoim Kościele (...). Jest obecny w swoim słowie, albowiem gdy w Kościele czyta się Pismo święte, wówczas On sam mówi. Jest obecny wreszcie, gdy Kościół modli się i śpiewa psalmy, gdyż On sam obiecał: «Gdzie dwaj albo trzej są zgromadzeni w imię moje, tam i Ja jestem pośród nich» (Mt 18,20)” (Sacrosanctum concilium 7),

Ta prawda wyrażona przez sobór przypomina nam o obecności Chrystusa Pana, czyli Odwiecznego Słowa Boga Ojca, w słowie Bożym (= Piśmie Świętym). Wydaje się, że ta obecność jest przez wierzących najmniej zauważana i doceniana, także w wymiarze duszpasterskim. Łatwiej bowiem dostrzega i pozostaje się w komunii poprzez sakramentalne znaki, np. adorację Najświętszego Sakramentu. Dobrze więc przypomnieć sobie o tej formie obecności Chrystusa Pana i trwać z Nim poprzez słowo Boże. Jak zatem jest On - Słowo, które stało się ciałem - obecny w Piśmie Świętym.

Po pierwsze, należy zwrócić uwagę na rozumienie „słowa” w Piśmie Świętym. W naszej kulturze wydaje się ono być rzeczywistością bardzo ulotną, zapominaną czy zmienną. Jak bowiem dziś jest rozumiane i realizowane powiedzenie „daję słowo”? Dlatego zachodzi potrzeba zapisywania, podpisywania, utrwalania słowa, aby pozostało ono w ludzkiej pamięci. W Starym Testamencie teologia słowa - bo tak należy mówić - jest o wiele bogatsza. Wynika to już z samej semantyki rzeczownika *dabar*. Oznacza on nie tylko „słowo”, ale również „rzecz”, „wydarzenie”, „czyn”. Dlatego w tekstach prorockich pojawia się formuła: „Słowa, które widział” (Iz 2,1; Am 1,1; Mi 1,1). Prorocy nie tylko słyszeli słowo, ale również je widzieli. Hebrajskie *dabar* kryje w sobie zatem rzeczywistość zarówno słyszalną (dźwięk), jak i widzialną (wydarzenie, wizja). Na tym polega fenomen działania Boga i Jego objawienia. Jest to już widoczne na samym początku Pisma Świętego: „Bóg rzekł (...) i stało się” (np. światłość; Rdz 1,3), a więc wypowiedział słowo, a ono stało się ciałem, to znaczy tą rzeczywistością, którą oznacza. To przechodzenie słowa w wydarzenie dokonało się nie tylko w dziele stwórczym, ale wyrażało całe Boże działanie. Gdy Bóg „słowem swej potęgi” przeprowadzał Izraelitów z niewoli do Ziemi Obiecanej, mieli oni świadomość, że ich Pan jest z nimi, że jest obecny. Podobnie, gdy prorocy otrzymywali słowo, które mieli przekazać, wiedzieli, że nie przychodzi ono gdzieś z oddali, ale że to mówi Bóg, który jest obecny, jest z nimi. Dlatego Mojżesz mówi: „To słowo jest bardzo blisko ciebie, na twoich ustach i w twoim sercu, abyś mógł je wypełniać” (Pwt 30,14). Do tego też nawiązuje Papież Benedykt XVI w adhortacji *Verbum Domini*, przywołując tradycję Ojców greckich wyrażoną w powiedzeniu: „Słowo stało się krótkie” (VD 12).

Po drugie, słowo nie tylko ukazuje działanie Boga i Jego obecność, ale również Go „wyobraża”. Prawo Starego Testamentu całkowicie zakazywało wykonywania jakichkolwiek przedstawień, wyobrażeń czy podobizn Boga, a więc inaczej niż to było w religiach bliskowschodnich czy w świecie greckorzymskim. Tam człowiek stawał przed posągami i miał przekonanie, że spotyka się ze swoim bóstwem. W religii Izraela było to niemożliwe. Wnętrze świątyni czyjej dziedziniec były wyposażone jedynie w to, co było potrzebne do kultu, a więc ludzkiej aktywności: ołtarz, kadzie, baseny itp. Sakralną przestrzeń w odniesieniu do Boga wypełniała modlitwa, a więc słowo. Przykładem jest długa modlitwa Salomona, w której bardzo często pojawia się prośba: „Wysłuchaj”. Król wypowiada ją z przekonaniem, że Bóg jest w tym miejscu i rzeczywiście słucha i wysłucha zanoszonych prośb (IKrl 8,23-53, ww. 30-34). Potwierdzeniem tej wiary jest właśnie słowo.

Po trzecie, słowo musi być słuchane, aby było skuteczne, czyli aby była dostrzeżona Boża obecność. Dlatego w Starym Testamencie często pojawia się wezwanie do słuchania (hebr. *szema*). Rzecz znamienita, że poprzedza ono bardzo ważne przykazania, łącznie z tym największym - o miłości do Boga Jedyne (Pwt 6,4-9; także Pwt 4,1; 5,1; 6,4; 9,1; 20,3). Nakaz *szema* ma utorować drogę do umysłu i wnętrza człowieka, do spotkania z Bogiem przychodzącym przez słowo. Aby mogło do tego dojść potrzebna jest cisza. Hałas przeszkadza słowu i powoduje, że nie może się ono narodzić w człowieku. Przez „słuchaj!” człowiek spotyka się z Bogiem, który przychodzi do niego przez słowo. Można więc mówić w tym przypadku o komunii słowa.

Taka jest teologia słowa w Starym Testamencie. A w jaki sposób słowo przynosi i objawia obecność Boga w Nowym Testamencie? Na początku Listu do Hebrajczyków czytamy słowa, że po czasach proroków Bóg przemówił do nas przez Syna (Hbr 1,1-2). To największe Słowo, które On do nas wypowiedział. W swoim Synu - Słowie, które stało się ciałem (J 1,14) - Bóg Ojciec rzeczywiście stał się bliski (jako jeden z nas), a Jego słowo „krótkie”, to znaczy zrozumiałe dla nas i możliwe do przyjęcia. Poprzez Wcielenie Pan Jezus stał się Świątynią Słowa Bożego.

Biblijne bogactwo teologii słowa znajduje swój punkt kulminacyjny w Chrystusie Panu. Jak Syn Boży się wcielił i stał się jednym z nas, to tak samo Słowo Boga wcieliło się w słowo ludzkie i stało się dla nas zrozumiałe. Więcej, pozostało ono z nami. Dlatego obecność Chrystusa Pana w słowie Bożym ma wymiar eucharystyczny:

Pod osłoną słowa przebywa rzeczywiście Jezus - Słowo Boga. Tym słowem się karmimy („Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Boga” [Mt 4,4]). Karmienie się słowem Bożym daje życie („Twoje słowa są duchem i życiem” [J 6,63]). Słowo Boże pozostało z nami („zamieszkało między nami” [J 1,14b]). Taka jest życiodajna i zbawcza moc tego, co sobór wyraził w stwierdzeniu: „wówczas On sam mówi”.

Autorka „Ćwiczeń duchowych”

Pod znakiem Poczęcia Pana z **Maryi Dziewicy** rozpoczęła się droga Pielgrzyma. Trzymając się już *główniej drogi*, jaką jest szukanie i pełnienie woli Bożej, kieruje się do Barcelony, skąd miał odpłynąć do Ziemi Świętej. Na kilka dni zatrzymał się w miasteczku Manresa, aby *zanotować kilka rzeczy w swojej księżce, której strzegł bardzo troskliwie i nosił z sobą czerpiąc z niej wielką pociechę* (OP 18), ale jego pobyt niespodziewanie przedłużył 16 się do roku. Aby zabić w sobie starego, próżnego, ambitnego człowieka, podjął się szeregu surowych praktyk: zamieszkał w grocie skalnej, nie dbał o swój wygląd zewnętrzny, często pościł i biczował się. Jednocześnie prowadził bogate życie duchowe — długie godziny spędzał na modlitwie, rozważał Mękę Pańską, codziennie bywał u dominikanów na Mszy świętej. Szatan przeczuwając, że Pielgrzym został wybrany do głoszenia imienia i chwały Pańskiej, dopuszczał się coraz nowych sposobów, aby go z drogi Bożej sprowadzić. Ale Opatrzność nadal czuwała nad swoim Wybrańcem i na pomoc w duchowej walce wysłała **Maryję Pannę mozną**. Jako **Królowa wojsk niebieskich** i **Pogromczyni mocy piekielnych** przychodzi z pomocą wszystkim, którzy ją wzywają przeciw napaściom złego ducha. Już na samym początku świata, po upadku pierwszych rodziców, Bóg zapowiedział Jej zwycięstwo i władzę nad wężem piekielnym, któremu *zetrze głowę* (Rdz 3, 15). Pokonała go bohaterstwem swoich cnót, zwłaszcza pokory.

Umocniony darem rozeznawania duchów, który otrzymał na początku nawrócenia, nie uległ tym pokusom i ostatecznie odniósł zwycięstwo nad *wrogiem dusz*. Poprzez doświadczenie walki duchowej został oczyszczony do przyjęcia kolejnych łask na drodze oświecenia i zjednoczenia mistycznego. *W tym czasie Bóg obchodził się z nim podobnie jak nauczyciel w szkole z dzieckiem i pouczał go* (OP 27).

Maryja Matka łaski Bożej pośredniczyła w kolejnych lekcjach duchowego życia. Wizja Trójcy Świętej zaczęła się za Jej przyczyną: *Pewnego dnia, gdy odmawiał oficjum o Matce Boskiej (...), jego umysł zaczął się wznosić i ujrzał Przenajświętszą Trójcę jakby pod postacią trzech klawiszy (...) doznając w tym radości i pociechy. I już na całe życie pozostało mu to wrażenie, tak iż doznawał wielkiej pobożności, ilekroć modlił się do Trójcy Świętej* (OP 28).

FORMACJA PRZEZ DOBRĄ LEKTURĘ!

Dwa dwudziestolecia Rzeczypospolitej. Oświata-religia-kultura i społeczeństwo. Próba bilansu, red. Maciej Fic, Lech Krzyżanowski, Miłosz Skrzypek, Katowice 2010

Ukazała się książka o II i III Rzeczypospolitej, porównująca oba te okresy na polu oświaty, kultury i religii. Oprócz innych ciekawych tekstów, warto poświęcić uwagę tekstowi Alicji Puszkii o sodalicjach szkół średnich w okresie dwudziestolecia. Autorka omawia to zagadnienie zarówno w aspekcie historycznym, ukazując rozwój Sodalicji w szkołach średnich w różnych zaborach, jak i w aspekcie założeń wychowawczych, dających efekty w rozmiarze oporu w latach II wojny światowej. Warto, by członkowie naszej Sodalicji zapoznali się z tym tekstem, dostępnym w salce.

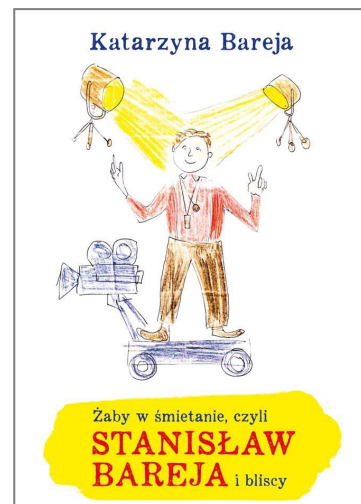
Włodzimierz Sawicki

Katarzyna Bareja, Żaby w śmietanie czyli Stanisław Bareja i jego bliscy, Wyd. Axis Mundi 2022

Francuski myśliciel Chamfort powiedział kiedyś że godne uwagi są tylko dzieje wolnych narodów bo dzieje zniewolonych to tylko zbiór anegdot. Ta konstatacja odnosi się w pełni do książki o Stanisławie Barei. Na ponad 500 stronach znajdujemy setki zabawnych - to fakt-anegdot jednak wszystkie one unaoczniają jak przeraźliwy absurd tworzyła na każdym kroku PRL. I w tym sensie ta książka jest wartościowa i godna polecenia. Dla pamiętających tamte czasy jako smutna refleksja nad ponurą epoką a dla współczesnych jako świadectwo że ten absurd może wrócić za sprawą lokatora z Krempla...

Włodzimierz Sawicki

FORMACJA BIBLIJNA

Słuchajmy co Bóg mówi do nas podczas liturgii

XVI Niedziela w ciągu roku - 17 VII

Rdz 18, 1-10a; Kol 1, 24-28; Łk 10, 38-42

XVII Niedziela w ciągu roku - 24 VII

Rdz 18, 20-32; Kol 2, 12-14; Łk 11, 1-13

XVIII Niedziela w ciągu roku - 31 VII

Koh 1, 2; 2, 21-23; Kol 3, 1-5. 9-11; Łk 12, 13-21

XIX Niedziela w ciągu roku - 7 VIII

Mdr 18,6-9; Hbr 11,1-2.8-19; Łk 12,32-48

XX Niedziela w ciągu roku - 14 VIII

Jr 38,4-6.8-10; Hbr 12,1-4; Łk 12,49-53

INTENCJE MODLITEWNE

- * o owoce jubileuszu i światło Ducha Świętego na dalszą pracę sodalicyjną
- * o pokój na świecie i na Ukrainie
- * o rozwój Sodalicji Mariańskich
- * o świętość rodzin, o powołania kapłańskie i zakonne,
- * o ład społeczny w naszej Ojczyźnie
- * o ustanie pandemii Covid-19

KALENDARIUM ŚWIĘTYCH SM

LIPIEC 2022

2 św. Bernardyna Realino, kapłana

4 bł. Piotra Jerzego Frassati, tercjarza

6 bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy

14 św. Kamila Lellis, kpł. i zak.; św. Franciszka z Solano, kpł.

26 św. Bartłomieji Capitanio, dziewicy

31 XVIII NIEDZIELA ZWYKŁA, św. Ignacego Loyoli, kapłana

SIERPIEŃ 2022

1 św. Alfonsa Marii Liguori, biskupa i doktora Kościoła

6 Przemienie Pańskie; bł. Bronisława Kostkowskiego, m.

12 bł. Innocentego XI, papieża

18 bł. Sancji Szymkowiak, zak.; św. Alberta Hurtado, kpł.

19 św. Jana Eudesa, kapłana

23 bł. Władysława Findysza, kapłana i męczennika

24 bł. Edwarda Klinika, męczennika

Z ŻYCIA FEDERACJI SODALICJI MARIAŃSKICH W POLSCE

1. Pamiętajmy w modlitwie o Federacji SM w Polsce, proszą o duchowy i liczny rozwój wspólnot sodalicyjnych w naszej Ojczyźnie.

2. Federacja SM proponuje, aby na naszych spotkaniach sodalicyjnych podjąć rozważania dotyczące Eucharystii, gdyż stanowi Ona centrum trzyletniego programu duszpasterskiego.

3. Mszą św. w kościele przy ul. Chłodnej w Warszawie zakończył się 24 czerwca rok szkolny 2021/2022 w Katolickim Zespole Edukacyjnym Federacji Sodalicji Mariańskich w Polsce.

4. W dniach od 30 czerwca do 3 lipca odbyły się ogólnopolskie rekolekcje sodalicyjne w Chludowie, które poprowadził o. Franciszek Bąk SVD. Tematem rekolekcji był słowa: „Jezus nauczycielem i wzorem modlitwy”.

5. Polecajmy w modlitwie przygotowania jak też przeżycie Ogólnopolskiej Pielgrzymki Sodalicji Mariańskich na Jasną Górę, która odbędzie się 17 września br.

Sodalicja Mariańska przy Jasnej Górze; Kordeckiego 2, 42-225 Częstochowa

www.sm.jasnagora.pl